HOTĂRIREA

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român asupra muncii pe tărâmul construirii gospodăriilor agricole colective şi al întovărăşirilor agricole

Au trecut doi ani şi jumătate dela Plenara istorică a C. C. al P.M.R. din 3-5 Martie 1949, care a pus în faţa partidului sarcina de a pregăti condiţiunile în vederea transformării socialiste a agriculturii. In acest răstimp partidul nostru şi statul de democraţie populară au obţinut succese însemnate în munca de construcţie a socialismului la sate.

Industria socialistă în plină desvoltare asigură dotarea agriculturii cu o nouă bază tehnică. In ultimii doi ani au fost înfiinţate 104 S.M.T.-uri noi, numărul lor total ajungând la 180; în această perioadă ele au fost înzestrate cu 6247 tractoare noi şi un mare număr de maşini agricole, gospodăriile agricole de stat primind în acelaş timp 1747 tractoare noi.

Un număr însemnat de ţărani săraci şi mijlocaşi, convingându-se că drumul arătat de Plenara C.C. din Martie 1949, este singurul drum pentru a scăpa de mizerie şi înapoiere, şi-au unit de bună voie gospodăriile lor individuale în gospodării colective. Până astăzi au fost înfiinţate 1.083 gospodării colective cuprinzând 73.438 familii.

O parte importantă din gospodăriile colective a obţinut succese însemnate pe calea consolidării lor economico-organizatorice. Intre acestea se poate da ca pildă gospodăria colectivă „Progresul" din regiunea Ialomiţa, alcătuită în 1949 din 37 familii. Desfăşurându-şi activitatea după un plan chibzuit, gospodăria „Progresul" desvoltă rapid gospodăria ei obştească cu multe ramuri de producţie. S'a creat o orezărie de 30 ha., s'au cultivat 10 ha. legume şi 22 ha. livezi; a fost creată o fermă cu 15 vaci de lapte, o crescătorie de porci cu 32 scroafe de prăsilă, o turmă cu cca. 700 oi şi o fermă cu peste 1000 păsări; au fost construite un atelier de fierărie, un atelier de tâmplărie, grajduri etc. Producţia la hectar obţinută în 1950 şi 1951 a fost mai mare ca aceea a gospodăriilor individuale. Membrii gospodăriei, în sânul cărora se desvoltă o nouă atitudine faţă de muncă şi faţă de proprietatea obştească, participă activ la muncă, ceeace a întărit gospodăria şi a îmbunătăţit simţitor traiul lor, deschizându-le perspective spre o viaţă înstărită. Ca rezultat, au intrat în gospodărie noi familii, numărul lor ridicându-se la 96.

Gospodăria colectivă „Inainte", din satul Berveni, regiunea Baia Mare, alcătuită în 1949 de către 42 familii, reuneşte în prezent 554 familii. Ea posedă 1903 ha. pământ arabil, vie, grădină de zarzavat, un mare număr de vite cornute, porci, oi, cai, păsări, şi-şi desvoltă albinăritul şi sericicultura. Viaţa culturală înfloreşte în gospodăria colectivă: ea dispune de un aparat de radio, aparat de proecţie cinematografică, bibliotecă, etc.

Incă în primul an de existenţă a gospodăriilor colective, rezultatele obţinute de acestea au arătat superioritatea muncii colective pe întinderi mari de pământ, cu folosirea tractoarelor şi maşinilor agricole şi cu aplicarea învăţămintelor agrotehnice sovietice.

Anul acesta, deasemenea, gospodăriile colective au recoltat în mijlociu (pe republică) cu 25 — 50% mai multe grâne la hectar decât ţăranii cu gospodărie individuală. La toate aceste succese au contribuit şi vizita în ţara noastră a delegaţiilor de colhoznici, tehnicieni şi specialişti sovietici în domeniul agriculturii, precum şi vizitele în U.R.S.S. ale delegaţiilor de oameni ai muncii din agricultura ţării noastre.

Datorită faptului că în gospodăriile colective se aplică principiul retribuirii după zile-muncă, adică după cantitatea şi calitatea muncii, membrilor gospodăriilor colective care muncesc cu râvnă le sunt asigurate venituri mari, cum n'au văzut vreodată în casa lor pe vremea când gospodăreau de unul singur pe mici petece de pământ. Astfel, ţăranul Olteanu Ilie, membru al gospodăriei colective din Lenauheim-Timişoara, a primit pentru cele 596 zile-muncă făcute în anul 1950 împreună cu soţia şi fiica sa, următoarele: 3757 kg. grâu, 5960 kg. porumb, 131 kg. secară, 417 kg. orz, 167 kg. mazăre, 405 kg. floarea soarelui, 894 kg. cartofi, 1043 snopi coceni porumb şi bani.

Anul acesta, când recolta a fost mai bună, veniturile colectiviştilor vor fi şi mai mari. Numai ca avans în contul valorii celor 505 zile-muncă, ţăranul Catrina Ion, membru al gospodăriei colective din comuna Tudor Vladimirescu-Bucureşti, a căpătat 2383 kg. grâu.

Acolo unde organizaţiile de partid aplică linia partidului, unde munca este bine organizată şi gospodăriile colective dau ţăranilor muncitori pilda clădirii unei vieţi îmbelşugate, creşte necontenit numărul ţăranilor muncitori dornici de a păşi pe calea agriculturii socialiste. In ultimul timp C.C. al partidului şi guvernul au primit din partea a mii de ţărani muncitori cereri pentru înfiinţarea de noi gospodării colective

Totodată, ţăranii muncitori arată un viu interes pentru ideea asocierii în vederea lucrării în comun a pământului cu folosirea tractoarelor şi maşinilor agricole ale S.M.T. La începutul anului 1951, circa 354.000 ţărani muncitori au alcătuit peste 4000 asemenea asocieri cu o suprafaţă de 428.000 ha. Dintre acestea majoritatea au fost alcătuite în scopul folosirii în comun a tractoarelor şi maşinilor S.M.T., iar o parte în scopul cultivării în comun a plantelor tehnice (bumbac, sfeclă de zahăr, etc.), a orezului, legumelor, al ameliorării păşunilor, creşterii animalelor, folosirii instalaţiilor de irigaţie, etc.

Mulţumită folosirii tractoarelor şi aplicării măsurilor agrotehnice, ţăranii întovărăşiţi au obţinut, în cele mai multe cazuri, recolte mai mari decât ale ţăranilor neîntovărăşiţi. Astfel, ţăranii întovărăşiţi din comuna Mireş, regiunea Buzău, au obţinut pe o suprafaţă de 350 ha, câte 2400 kg. grâu la hectar, iar ţăranii care şi-au muncit pământul individual numai 1000—1400 kg. la hectar.

Rezultatele obţinute demonstrează cu prisosinţă importanţa deosebită a acestei forme inferioare de cooperare, care se bazează pe libera asociere în muncă a ţăranilor muncitori. Lenin subliniază însemnătatea excepţională a cooperaţiei „din punctul de vedere al trecerii spre noua orânduire pe o cale cât mai *simplă*, mai *uşoară* şi mai *accesibilă* pentru ţăran".

Un exemplu de trecere la forma superioară de cooperare îl constitue gospodăria colectivă „Viaţa Nouă" din Sântana-Arad, care s'a creat pe baza dorinţei ţăranilor întovărăşiţi de a trece la gospodăria colectivă.

*

C.C. al partidului constată tot odată că pe lângă aceste succese incontestabile în construcţia socialistă la sate s'au produs grave denaturări şi abateri dela linia partidului.

I.

1. In privinţa ritmului de creştere a numărului gospodăriilor colective, Plenara C.C. din Martie 1949 a arătat cât se poate de limpede că *„desvoltarea gospodăriilor colective, extinderea numărului lor, nu va trebui să aibă loc decât pe măsura creşterii industriei socialiste, capabilă să înzestreze agricultura socialistă cu maşini agricole perfecţionate, pe măsura formării cadrelor de agronomi capabili să conducă agricultura unei asemenea gospodării colective şi pe măsura creşterii conştiinţei masselor largi ale ţărănimii muncitoare în ceeace priveşte superioritatea şi necesitatea gospodăriei agricole colective"*.

In raportul său la Plenara C.C., tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej a subliniat că trecerea ţărănimii sărace şi mijlocaşe la alcătuirea gospodăriilor colective este un proces de durată, care se desfăşoară pe măsura îndeplinirii condiţiilor sus arătate şi a prevenit partidul asupra primejdiei pe care o reprezintă orice manifestări de nerăbdare şi orice tendinţe de pripire.

Cu toate acestea, în cursul anului 1950, unele foste comitete judeţene şi de plasă, îndeosebi în fostele judeţe Trei Scaune, Târnava Mică, Alba, Vâlcea, Argeş, alergând după „succese" cantitative au planificat în mod birocratic şi au *forţat* ritmul de creştere a numărului gospodăriilor colective, organizând chiar „întreceri".

In goana lor după „cifre mari", aceste organe locale de partid au călcat în mod grosolan indicaţiile Plenarei C.C. al partidului, care au arătat că la temelia gospodăriilor colective ce se înfiinţează trebue să stea principiul *liberului consimţământ* al ţăranilor muncitori, ca rezultat al *muncii politice* neîntrerupte a organizaţiilor de partid şi de massă.

In unele cazuri, activişti din organe locale ale partidului au folosit în munca de alcătuire a gospodăriilor colective metode de constrângere străine partidului nostru, cum este ameninţarea cu mărirea impozitelor şi a cotelor de colectare, cu concedierea din serviciu a membrilor de familie. In alte cazuri, ţăranilor li se făceau promisiuni demagogice — că vor fi complect scutiţi de impozite şi cote de colectare, că li se vor deschide cooperative separate, vor primi servicii bine plătite şi altele.

C.C. a atras atenţia că acţiunea de comasare trebue să fie făcută pe baza muncii de lămurire. Totuşi, unii activişti de partid şi funcţionari de stat, în loc să ducă printre ţăranii muncitori o muncă de convingere, i-au silit să accepte schimbul de pământ prin măsuri birocratice administrative.

Comitetul Central declară categoric că asemenea fapte şi metode constitue samavolnicii şi abuzuri grosolane care vin în totală contradicţie cu linia, hotărîrile şi scopurile partidului. Prin circulara din 30 Ianuarie 1951, C.C. a atras atenţiunea că *„orice încălcare a principiului liberului consimţământ, orice presiune economică sau administrativă faţă de ţăranii muncitori, pentru a-i determina să intre în gospodăria colectivă, va fi sancţionată cu severitate, până la excluderea din partid şi trimiterea în judecată a celor vinovaţi".*

Numai convingerea adâncă a ţărănimii despre marile avantaje ale gospodăriei colective poate servi drept bază pentru crearea unor gospodării colective cu adevărat trainice.

Orice încercare de a înlocui munca de convingere şi studierea atentă a condiţiilor şi posibilităţilor concrete pentru fiecare caz în parte, prin decretarea birocratică şi metode de constrângere, îndepărtează pe ţăranii muncitori de gospodăria colectivă în loc să-i apropie de ea, dă apă la moară chiaburilor şi celorlalţi duşmani ai socialismului şi duce la subminarea a însăşi bazei regimului de democraţie populară — alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare.

2. In mai multe raioane, măsurile de îngrădire îndreptate împotriva chiaburimii au lovit în ţărani mijlocaşi, încălcându-se astfel în mod intolerabil linia partidului de alianţă cu ţăranul mijlocaş.

Tovarăşul Stalin ne pune în gardă că atunci când lupta împotriva chiaburimii este dusă cu atâta neîndemânare, încât loviturile cad asupra ţăranului mijlocaş, urmarea este că chiaburul rămâne teafăr, alianţa cu ţărănimea muncitoare este sdruncinată, iar ţăranii mijlocaşi şi chiar o parte din sărăcimea satelor sunt împinşi pentru un timp oarecare în braţele chiaburilor.

3. Plenara C.C. din Martie 1949 a stabilit că *„în etapa actuală, lupta împotriva exploatării capitaliste la sate trebue dusă prin aplicarea unei politici de îngrădire a chiaburimii".* Politica de îngrădire a chiaburului nu înseamnă desfiinţarea chiaburimii ca clasă, dar ea împiedică întărirea sa economică şi îngrădeşte exploatarea masselor ţărănimii muncitoare de către chiaburime.

Călăuzindu-se de învăţătura tovarăşului Stalin, partidul a ţinut seama de faptul că trecerea dela îngrădirea chiaburimii la lichidarea exploatării chiabureşti va fi posibilă numai atunci când massele principale ale ţărănimii muncitoare se vor fi convins de avantagiile gospodăriei colective şi vor trece cu sate, raioane şi regiuni întregi la agricultura socialistă şi când exproprierea chiaburilor nu va mai fi o simplă măsură administrativă, ci va fi făcută de massele ţărăneşti însele, sub conducerea partidului.

Abătându-se dela linia partidului, în regiunile: Dolj, Argeş, Bihor, Bucureşti, unii activişti de partid au trecut, în localităţi, unde s'au format gospodării colective, la acte de deschiaburire, de expropriere a chiaburilor.

4. In unele comune, organele de partid şi de stat au avut o atitudine putredă de menajare sau chiar de favorizare a chiaburilor.

Sub pretextul că „bunii gospodari sunt cheia satului", chiaburilor li s'a înlesnit să se strecoare în gospodăriile colective sub masca de „buni gospodari" şi să-şi ducă munca de subminare pe dinăuntru. Este caracteristic cazul a doi chiaburi foşti cârciumari din comuna Costache Negri din regiunea Galaţi, care au fost primiţi în gospodăria colectivă, trimişi la şcoală şi ridicaţi în postul de brigadieri, fiind excluşi numai după ce s'au demascat prin fapte, ca duşmani ai gospodăriei.

In alte cazuri, unele organe de partid şi de stat n'au manifestat vigilenţă şi s'au lăsat înşelate de chiaburi printr'o aşa zisă „cedare de bunăvoie" a pământului şi mijloacelor de producţie spre a fi consideraţi drept „ţărani muncitori".

Nu întâmplător, încercarea de a prezenta această manevră chiaburească vicleană sub forma unei aşa zise „auto-deschiaburiri" a apărut în acelaş timp cu actele de deschiaburirire. Cei vinovaţi de încălcarea liniei partidului căutau în aceasta o „justificare" pentru actele de deschiaburire.

C. C. condamnă teoria „auto-deschiaburirii" ca o teorie antimarxistă. Comuniştii care au căzut în această greşeală au dat uitării învăţătura leninist-stalinistă, că niciodată elementele capitaliste nu se pot integra paşnic în socialism, că n'a existat în istorie clasă exploatatoare care să renunţe de bunăvoie la privilegiile ei, că în perioada construirii socialismului lupta de clasă nu se stinge ci se ascute.

5. In acelaş timp, au fost cazuri când ţărani fără pământ sau cu pământ puţin n'au fost primiţi în gospodăria agricolă colectivă. O asemenea limitare reprezintă o abatere dela linia partidului şi nu poate duce decât la izolarea gospodăriilor colective de sărăcime, care este principalul sprijin al clasei muncitoare la sate, la împingerea vremelnică a unei părţi a ţărănimii sărace sub influenţa chiaburilor, la slăbirea influenţei partidului în însăşi gospodăria colectivă.

6. Analizând cauzele acestor abateri, C.C. al partidului constată că la rădăcina lor stă neînsuşirea temeinică a liniei partidului, a hotărîrilor şi directivelor Comitetului Central cu privire la transformarea socialistă a agriculturii, nivelul politic-ideologic scăzut al multor membri de partid, precum şi prezenţa în rândurile partidului nostru a unui număr însemnat de elemente cu mentalitate mic-burgheză, anarhică, cu tendinţe aventuriste care au adus în partid metode străine.

Uneori, aceste abateri se dovedesc a fi opera unor elemente duşmănoase, strecurate în partid, care reuşesc să influenţeze oameni cu nivel politic scăzut şi lipsiţi de vigilenţă.

Aceste denaturări ale liniei partidului au putut persista şi lua proporţii datorită faptului că unele secţii ale Comitetului Central al partidului şi îndeosebi Secţia Agrară au folosit şi după Plenara a V-a a C.C. metode greşite de muncă, condamnate de Plenară. Continuând să dea directive organelor locale de partid, ele nu şi-au îndeplinit însă în mod temeinic funcţia lor de bază de a studia şi a controla modul cum organele de partid şi de stat aplică linia, hotărîrile şi directivele Comitetului Central. Aceasta a dus la faptul că pe de o parte, secţiile C.C. n'au sesizat la timp abaterile săvârşite şi au dat Comitetului Central informaţii superficiale şi greşite care mergeau pe linia autoliniştirii, iar pe de altă parte, că ele însele, neînsuşindu-şi suficient linia stabilită la Plenara C.C. din Martie 1949, au dat în unele cazuri organelor locale de partid indicaţii necomplecte, confuze sau deadreptul greşite.

Controlul muncii de înfiinţare a gospodăriilor colective şi controlul muncii politice şi organizatorice la sate a fost în multe cazuri, atât pe linie de partid cât şi pe linia organelor de stat, slab, nesistematic şi în unele locuri chiar inexistent.

II.

Analizând munca desfăşurată până în prezent pentru întărirea gospodăriilor colective, Comitetul Central constată că există lipsuri serioase în îndrumarea gospodăriilor colective existente şi în desfăşurarea activităţii lor productive.

1. O lipsă fundamentală este călcarea principiilor statutului adoptat de membrii gospodăriei colective.

Statutul prevede că membrii gospodăriei sunt obligaţi să-şi unească la un loc pământurile, vitele de muncă, uneltele mari de muncă şi să muncească în colectiv.

Cu toate acestea mai există încă gospodării colective în care unii membri nu îndeplinesc aceste obligaţii. In gospodăria colectivă din comuna Beneşti (regiunea Vâlcea) 29 membri şi-au însămânţat individual fostele terenuri care au fost proprietatea lor.

2. Intr'o mare parte din gospodăriile colective există lipsuri serioase în ceeace priveşte organizarea muncii. Astfel nu există o repartizare permanentă a membrilor gospodăriei colective pe brigăzi şi echipe, sau brigăzile sunt numai pe hârtie, membrii gospodăriei lucrând deavalma; inventarul agricol nu este dat în primire în mod permanent brigăzilor; munca este dusă fără răspundere personală, fără să se aplice sistemul plăţii după muncă, conform normelor de lucru stabilite, fără să se noteze exact cât şi cum a lucrat fiecare membru al gospodăriei colective.

O asemenea situaţie are ca urmare pe de o parte slăbirea disciplinei în muncă, iar pe de altă parte faptul că membrii gospodăriei colective nu sunt interesaţi de a face cât mai multe zile-muncă şi a desfăşura o muncă cât mai productivă, favorizându-se prin aceasta tendinţa elementelor înapoiate, spre o repartizare egalitaristă a veniturilor indiferent de cantitatea şi calitatea muncii depuse.

3. In multe gospodării colective organizate în toamna anului 1950 se află un număr însemnat de funcţionari şi muncitori salariaţi, posesori de pământ, intraţi fie prin constrângere, fie pentru a scăpa de grija parcelelor. Aceşti membri, de regulă, nu participă la activitatea gospodăriei şi uneori nu au nicio legătură de muncă cu ea, ceeace are drept rezultat că aceste gospodării nu pot face faţă la timp muncilor agricole cu propriile lor forţe şi au nevoe de braţe de muncă din afară.

4. Intr'un şir de gospodării colective există neajunsuri serioase în ceeace priveşte desvoltarea activităţii lor gospodăreşti.

Statutul cere ca activitatea gospodăriei colective să se desfăşoare pe baza unui plan chibzuit, care să prevadă desvoltarea din toate punctele de vedere a bogăţiei obşteşti a gospodăriei colective, aşa încât aceasta să devină o gospodărie cu mai multe ramuri de producţie, făcând să crească veniturile membrilor.

Cu toate acestea, planurile de producţie sunt alcătuite adesea fără a se ţine seama de aceste cerinţe, iar uneori trasează sarcini prea mici faţă de posibilităţile gospodăriei.

In acelaş timp, nu se asigură îndeplinirea complectă a planurilor de producţie şi aplicarea măsurilor agrotehnice şi zootehnice, se tărăgăneşte cu procurarea animalelor de producţie, se întârzie cu construirea grajdurilor, hambarelor, a adăposturilor pentru maşini agricole, nu se iau măsuri îndestulătoare pentru îndeplinirea planurilor de înfiinţare a grădinilor şi a viilor. Nu se creează îndeajuns şi nu se folosesc îndestul mijloacele şi resursele proprii ale gospodăriei colective pentru desvoltarea producţiei, iar creditele acordate de stat nu se folosesc totdeauna pentru scopurile pentru care au fost date.

5. In viaţa unor gospodării colective sunt călcate principiile democraţiei interne. Probleme importante ale muncii gospodăriei colective se hotărăsc uneori numai de către preşedintele gospodăriei colective, sau de către 2-3 membri ai consiliului de conducere, fără să fi fost discutate la adunările generale ale membrilor. Consiliile de conducere şi preşedinţii gospodăriilor colective nu fac regulat dări de seamă la adunările generale, ceeace face adeseori ca membrii să nu cunoască mersul muncilor.

Deasemeni, sunt cazuri când organe locale de partid, Sfaturi Populare şi organe agricole stabilesc sarcini de plan şi întocmesc planuri de producţie şi desvoltare ale gospodăriei colective chiar fără ştirea consiliilor de conducere ale gospodăriilor colective. In unele gospodării colective, organele locale, fără nicio hotărîre a adunărilor generale, au schimbat pe preşedinţi sau pe brigadieri ori au scos membri ai gospodăriilor colective pentru lucru în alte locuri.

6. Unele organizaţii locale de partid şi Sfaturi Populare au înlocuit munca politică şi organizatorică pentru mobilizarea membrilor gospodăriilor colective în lupta pentru întărirea acestora, prin metode nejuste de ajutor dinafară. In loc să înveţe pe membrii gospodăriilor colective să vadă principalul izvor de forţă şi belşug al gospodăriei în propria lor muncă şi nu în ajutorul din afară, în loc să-i ajute să întărească şi să desvolte gospodăria colectivă printr'o bună organizare a muncii, prin ieşirea la muncă a tuturor membrilor, prin folosirea la maximum a resurselor proprii, recurgând la ajutorul statului numai în caz de strictă necesitate, ele au mers pe linia rezistenţei celei mai mici, înzestrând pe socoteala statului gospodăriile colective cu suprafeţe mult mai mari de pământ, grădini, vii, etc. pe care gospodăriile colective nici nu sunt în stare să le lucreze cu forţe proprii.

O asemenea înţelegere a ajutorului care trebue dat gospodăriilor colective în vederea întăririi lor este profund greşită şi constitue o denaturare a liniei partidului, ducând la demobilizarea membrilor gospodăriilor colective şi la crearea în rândurile lor au unei stări de spirit de întreţinuţi.

7. C.C. al partidului constată că la rădăcina acestor stări de lucruri stă faptul că multe comitete regionale şi raionale de partid nu au dat nici pe departe atenţia cuvenită organizaţiilor de bază din gospodăriile colective, n'au luat măsurile necesare pentru întărirea lor, n'au condus îndeaproape munca lor politică şi organizatorică. Organizaţiile de bază nu au fost îndrumate să cunoască toate problemele legate de desvoltarea şi întărirea gospodăriei, pentru ca să devină conducătorul politic al întregii activităţi a membrilor gospodăriei colective. Membrii de partid n'au fost educaţi şi activizaţi pentru a putea avea un rol de avantgardă în munca de producţie a gospodăriei colective.

In numeroase gospodării colective, organizaţiile de bază, nefiind îndrumate de comitetele raionale de partid, nu educă pe membrii gospodăriilor colective în spiritul atitudinii socialiste faţă de muncă şi de avutul obştesc, nu organizează şi nu conduc întrecerea socialistă. Deasemeni, nu se ocupă de ridicarea nivelului politic al membrilor organelor de conducere ale gospodăriilor colective, pentru ca aceştia să cunoască linia partidului şi s'o poată aplica, ducând gospodăria colectivă la înflorire.

Cu toate că dela apariţia Hotărîrii C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. privitor la consolidarea organizatorico-economică a gospodăriilor agricole colective au trecut şase luni, unele comitete de partid regionale şi raionale, ca Cluj, Mureş, Galaţi, Argeş, nu au luat toate măsurile pentru aplicarea efectivă a acestei Hotărîri.

La rădăcina acestor lipsuri stă faptul că secretarii unor comitete regionale şi raionale de partid n'au înţeles că de transformarea gospodăriilor colective în gospodării model, capabile să fie un centru de atracţie pentru întreaga ţărănime, care să demonstreze prin fapte superioritatea agriculturii socialiste — depinde întregul mers al construirii socialismului la sate.

Multe comitete regionale şi raionale de partid în mod greşit au socotit că principalul este să se înfiinţeze un număr relativ mare de gospodării colective şi că apoi lucrurile „au să meargă dela sine", fără sprijinul şi îndrumarea lor permanentă. Ele n'au ţinut seama de faptul că în gospodăria colectivă, în care muncesc laolaltă zeci şi sute de familii, şi unde întreaga activitate trebue organizată după plan, la conducerea gospodăriei colective sunt încă oameni lipsiţi de cunoştinţele şi experienţa necesară pentru a face faţă singuri sarcinilor, fără un puternic ajutor din partea organelor de partid şi de stat.

III.

Una din principalele lipsuri în munca partidului nostru pentru construirea socialismului la sate, constă în aceea că deşi Plenara C.C. din Martie 1949 a atras atenţia asupra importanţei deosebite ce o au diversele forme de asociere în muncă ale ţărănimii muncitoare, acestea n'au constituit o preocupare permanentă a partidului de jos şi până sus, nefiind elaborate nici formele de organizare şi principiile de funcţionare ale întovărăşirilor agricole.

Din această cauză, pe teren au apărut forme diferite de asocieri în muncă. Comun tuturor acestor asocieri este faptul că se alcătuesc numai pentru folosirea tractoarelor şi maşinilor agricole într'o campanie, după care se desfac. In majoritatea cazurilor, haturile sunt păstrate; lipseşte un organ de conducere, lipseşte un statut, pe baza căruia să-şi desfăşoare activitatea.

Deaceea, aceste forme rudimentare de asociere în muncă ale ţăranilor muncitori se deosebesc fundamental de adevăratele tovărăşii pentru cultivarea laolaltă a pământului cunoscute în U.R.S.S. sub denumirea de T.O.Z. – tovărăşii care nu se desfăceau după terminarea muncilor agricole, ci dimpotrivă, s'au desvoltat treptat spre forma superioară de cooperaţie agricolă de producţie — colhozul.

1. Intovărăşirile existente n'au îngăduit ţăranilor muncitori să tragă toate foloasele de pe urma mecanizării muncii; ele n'au putut constitui o bază sigură pentru planificarea şi efectuarea lucrărilor cu tractoarele de către S.M.T., care erau adesea nevoite să lucreze şi pe suprafeţe mici de pământ, ceeace nu permitea obţinerea unei înalte productivităţi în folosirea tractoarelor şi mărea preţul de cost al lucrărilor. Necomasarea pământurilor face imposibilă folosirea raţională şi cu randament a tractorului.

Caracterul vremelnic şi neînchegat al întovărăşirilor nu permitea aplicarea sistemului de măsuri agrotehnice în vederea ridicării fertilităţii pământului şi obţinerii unor recolte bogate, în special a acelor măsuri care cer efortul comun al unui număr mai mare de oameni, timp de mai mulţi ani la rând.

Deaceea întovărăşirile existente până acum, deşi au dat avantagii reale ţăranilor muncitori, nu le-au putut arăta în măsură îndestulătoare roadele asocierii în muncă şi a folosirii în comun a tractoarelor şi maşinilor agricole şi nu şi-au putut juca pe deplin rolul de a educa ţărănimea muncitoare în spiritul muncii în colectiv.

2. S.M.T.-urile, deşi au contribuit într'o mare măsură la crearea întovărăşirilor, unele din ele au săvârşit greşeli şi abateri care lovesc în alianţa dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare.

Un şir de S.M.T.-uri, ca de pildă, S.M.T.-Bacău, Cuza Vodă şi Frăsinet (regiunea Ialomiţa), Vameş şi Traian-sat (regiunea Galaţi), etc., în loc să ducă o muncă politică pentru unirea de bunăvoie a ţăranilor muncitori în întovărăşiri şi să contracteze pe bază de liber consimţământ cu aceştia efectuarea diferitelor munci necesare, au trimis tractoarele lor să are tarlalele unor întovărăşiri închegate birocratic de directorul S.M.T. şi preşedintele Sfatului Popular. Aceasta a produs nemulţumiri printre ţăranii muncitori, al căror consimţământ nici nu fusese cerut.

3. Unele S.M.T.-uri au făcut arături de proastă calitate pe pământurile întovărăşirilor ca şi pe ale gospodăriilor colective nerespectând normele agrotehnice şi contractele încheiate. Aceasta a creat în rândurile ţărănimii muncitoare neîncredere şi rezervă faţă de avantagiile mecanizării munciior agricole, dând astfel apă la moară chiaburilor.

4 In multe locuri S.M.T.-urile n'au lămurit limpede pe ţărani care sunt preţurile pentru diferite munci făcute cu tractoarele, ţăranii aflând despre aceste preţuri abia la strângerea recoltei, ceeace a produs în rândurile lor nemulţumiri.

O mare răspundere pentru aceste abateri o poartă Ministerul Agriculturii, Sfaturile Populare şi organele locale agricole, care n'au luat la timp măsuri pentru curmarea neregulilor.

Comitetele regionale şi raionale de partid din locurile unde s'au produs asemenea abateri nu au îndrumat şi controlat sistematic activitatea acestor S.M.T.-uri.

IV.

Baza tehnică materială a transformării socialiste a satului o constitue mecanizarea agriculturii.

Cu toate marile succese realizate în ultimii doi ani în domeniul mecanizării agriculturii, C.C. al P.M.R. constată că nu toate problemele mecanizării agriculturii au căpătat până acum o rezolvare justă şi că din această cauză există încă lipsuri serioase în acest domeniu.

Numărul tractoarelor livrate de industrie satisface nevoile actuale ale agriculturii, dar ele sunt asigurate numai cu pluguri de tractor. Producţia şi înzestrarea S.M.T. şi gospodăriilor de stat cu celelalte feluri de maşini agricole ataşabile la tractoare — semănători, cultivatoare, discuitoare, secerători-legătoare şi altele — rămân cu mult în urmă.

Din această pricină, se mecanizează în cea mai mare parte aratul solului şi se rezolvă în măsură cu totul neîndestulătoare problemele mecanizării însămânţatului, cultivaţiei, desmiriştitului şi recoltării păioaselor. Aceasta duce la folosirea incompletă a parcului de tractoare existent şi la obţinerea unor rezultate mai mici în ce priveşte creşterea productivităţii la ha. decât cele ce s'ar obţine prin mecanizarea tuturor muncilor agricole de bază.

Nu au fost luate măsurile necesare pentru producţia şi aprovizionarea agriculturii cu maşini pentru îngrijirea culturilor prăşitoare — bumbac, sfeclă, floarea soarelui, porumb, cartofi şi altele — precum şi pentru recoltarea lor. Deaceea toate muncile privind îngrijirea şi recoltarea culturilor prăşitoare se execută chiar şi pe suprafeţele mari ale gospodăriilor de stat, numai cu mâna, necesitând o uriaşă cheltuială de mână de lucru ce duce la neîndeplinirea la timp a muncilor şi la o scădere a productivităţii la ha. a acestor culturi.

N'au fost luate măsuri pentru a dota agricultura cu un tractor special pentru întreţinerea şi recoltarea unor culturi prăşitoare.

Cu toate succesele obţinute de industria construcţiei de maşini agricole şi cu toate că au fost realizate un şir de maşini agricole de bună calitate, mai există lipsuri serioase în ceeace priveşte calitatea unora dintre maşinile agricole produse. De exemplu, un mare număr de secerători-legătoare produse în anul 1951 de uzina „21 Decembrie" s'a stricat chiar din primele zile ale culesului recoltei, din pricina proastei calităţi a materialelor şi a insuficientului control tehnic al producţiei.

Uzina „Ilie Pintilie" a produs în primăvara anului 1951 un mare număr de pluguri necomplecte. Uzina „Vasile Roaită" care îşi însuşeşte tehnica de fabricare a combinelor remorcate, n'a putut să îndeplinească în anul 1951 planul producţiei combinelor, deoarece n'a primit motoarele necesare acestor combine.

Producţia şi folosirea maşinilor agricole cu tracţiune animală sunt subapreciate, deşi în condiţiile ţării noastre folosirea lor a avut şi va mai avea un timp îndelungat greutatea sa specifică.

C.C. al P.M.R. subliniază insuficienta activitate de cercetare ştiinţifică în domeniul mecanizării agriculturii şi creării unor maşini noi şi perfecţionării maşinilor existente, necesare pentru producţia agricolă

V.

Agricultura socialistă nu se poate desvolta, fără un număr suficient de cadre de specialişti, de cadre conducătoare pentru gospodăriile colective, S.M.T.-uri, gospodării de stat, de tractorişti, de cadre pentru organele de partid şi de stat, capabile să facă faţă cu succes sarcinilor ce le revin.

Comitetul Central consideră că una din principalele cauze ale lipsurilor ce se manifestă în organizarea agriculturii socialiste este subaprecierea de către organele de partid şi de stat a rolului şi importanţei cadrelor. ceeace a dus la o situaţie nesatisfăcătoare în domeniul muncii de selecţionare, pregătire şi perfecţionare a cadrelor necesare transformării socialiste a agriculturii.

Sistemul de organizare a învăţământului agricol superior şi mediu are lipsuri serioase.

Planificarea pregătirii de cadre agricole cu calificare superioară şi medie, în unele sectoare, nu este orientată după nevoile crescânde ale agriculturii.

Nu se pregătesc destule cadre zootehnice capabile să desvolte creşterea animalelor, nu se pregătesc deloc sistematizatori ai teritoriului gospodăriei colective şi gospodăriilor de stat, agronomi selecţioneri, se desvoltă slab pregătirea de economişti şi planificatori, de cadre de hidrotehnicieni, electrotehnicieni, mecanizatori, etc.

Situaţia este nesatisfăcătoare şi în ce priveşte manualele, materialul didactic, programele şi planurile de învăţământ pentru şcolile agricole superioare, medii şi inferioare, precum şi în ce priveşte selecţionarea cadrelor didactice, metodele de predare şi calitatea ei.

Intr'un şir de şcoli superioare, durata cursurilor este de 3 ani, iar în cele medii de 4 ani, ceeace face să se şteargă deosebirea în nivelul calificării absolvenţilor acestor două trepte de învăţământ. In învăţământul superior şi mediu nu sunt recrutaţi în proporţie îndestulătoare tineri din sânul maselor muncitoare şi îndeosebi al celor dela sate, care au legături trainice cu agricultura.

Atât şcolile superioare şi medii cât şi sistemul învăţământului pentru calificarea de masă sunt lipsite de baze bine organizate şi utilate, unde studenţii şi elevii să poată face practică.

O parte însemnată a specialiştilor din agricultură încă nu-şi consacră complect cunoştinţele şi capacitatea lor operei de ridicare a agriculturii, nu joacă un rol activ în transformările ce au loc în agricultura noastră, nu fac faţă misiunii lor de organizatori ai agriculturii socialiste, nu introduc curajos în agricultura noastră învăţăturile ştiinţei agronomice sovietice.

Se constată deasemeni lipsa de înţelegere cât şi subaprecierea rolului specialiştilor agricoli din partea unor organe de partid şi de stat, care în loc să folosească şi să îndrume just pe specialişti, în loc să pună înaintea lor cerinţe tot mai mari — îi lipsesc de răspundere şi le limitează munca la îndeplinirea unor lucrări străine de pregătirea lor profesională. Nu se duce o acţiune permanentă şi sistematică de ridicare a nivelului politic şi ideologic al cadrelor existente şi nu se urmăreşte perfecţionarea profesională a acestor cadre.

In mod deosebit se resimt lipsurile în ce priveşte munca pentru ridicarea nivelului politic-ideologic al membrilor de partid, al cadrelor conducătoare din gospodării colective, gospodării de stat, din S.M.T.-uri şi în general în învăţământul de partid dela sate. Un şir de slăbiciuni serioase rezultă din faptul că nu a constituit o preocupare organizarea calificării agricole a cadrelor de partid şi de stat care lucrează în domeniul agrar. Selecţionarea şi repartizarea cadrelor pentru agricultură s'au făcut în multe cazuri superficial, fiind trimise în munci de răspundere elemente necorespunzătoare sau chiar necinstite, duşmănoase.

*

Pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor trasate prin Rezoluţia Plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 Martie „Asupra sarcinilor partidului în lupta pentru întărirea alianţei clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare şi pentru transformarea socialistă a agriculturii", Comitetul Central al P.M.R.

Hotărăşte:

I. Intărirea gospodăriilor colective existente

1. Comitetele regionale şi raionale de partid sunt obligate să asigure complecta îndeplinire a tuturor măsurilor prevăzute în Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri dela 1 Martie 1951, privitoare la *întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective — care este în momentul de faţă sarcina principală în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii.*

C.C. obligă comitetele regionale şi raionale de partid să privească cu toată atenţia sarcina întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor colective şi să ia măsuri multilaterale în vederea îndeplinirea acestei sarcini.

2. Comitetele regionale şi raionale, precum şi organele de stat vor examina şi rezolva cererile justificate ale ţăranilor muncitori, privind schimbarea loturilor lor agricole care au intrat în perimetrul câmpurilor comasate, pentru gospodăriile colective. Până la 10 Octombrie a.c. Secţia Agrară a C.C. al P.M.R. va controla măsurile luate şi va raporta asupra îndeplinirii acestei sarcini.

3. Pentru acte de călcare a statutului, ca: întârzierea colectivizării inventarului agricol, a pământului, a vitelor de muncă, neieşirea la lucru, etc. nu vor fi aplicate măsuri administrative sau penale faţă de membrii gospodăriilor colective, ci se vor aplica prevederile statutului pe baza hotărîrii adunării generale a membrilor gospodăriilor colective

4. Prevederea din statut împotriva infiltrării chiaburilor în gospodărie se va aplica cu stricteţe, luându-se măsuri pentru identificarea, demascarea şi excluderea chiaburilor din gospodăriile colective.

5. Conducerile gospodăriilor colective şi organizaţiile de partid vor desfăşura o muncă politică intensă în vederea respectării de către colectivişti a statutului gospodăriei colective, în vederea întăririi disciplinei în muncă şi a participării active în muncă a tuturor membrilor. Ele vor lua măsuri în vederea eliberării juste şi la timp a avansurilor şi repartizării veniturilor în conformitate cu Hotărîrea C.C. al P.M.R., şi a Consiliului de Miniştri, din 14 Iulie 1951.

Brigada permanentă trebue să devină în toate gospodăriile colective veriga de bază în organizarea muncii.

6. Planurile de producţie ale gospodăriilor colective trebue să fie întocmite la timp de conducerea gospodăriilor împreună cu activul lor, cu ajutorul organelor locale agricole, pe baza folosirii complecte a resurselor de muncă şi mijloacelor de producţie ale gospodăriei. Aceste planuri vor fi aprobate de adunarea generală a membrilor gospodăriei.

Planurile de producţie trebue să prevadă desvoltarea gospodăriilor colective în gospodării multilaterale şi cu venituri mari, pe baza folosirii resurselor locale, a justei repartizări în muncă a tuturor membrilor şi a aplicării măsurilor de stimulare a muncii pentru îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor de plan.

Conducerile gospodăriilor colective şi organizaţiile de partid au sarcina să convingă pe membrii gospodăriilor colective, pe baza exemplului colhozurilor din U.R.S.S. şi a gospodăriilor fruntaşe din republica noastră, că în desvoltarea gospodăriei colective, în crearea şi mărirea fermelor de vite, porci, păsări, etc. se găseşte izvorul creşterii permanente a bunei stări a membrilor gospodăriilor colective şi că deci trebue depuse toate sforţările pentru a face să crească prin muncă şi investiţii productive veniturile gospodăriei colective.

7. Se va acorda o atenţiune deosebită gospodăriilor slabe şi codaşe, ele trebuind să fie ajutate să se ridice la nivelul unor adevărate gospodării socialiste.

8. Se vor lua măsuri pentru desrădăcinarea conducerii formale, birocratice, a gospodăriilor colective din partea unor organe locale de partid şi stat şi a încălcării de către acestea a principiilor democraţiei interne în gospodăria colectivă.

9. Organizaţiile de partid vor desfăşura o intensă muncă de lămurire pentru atragerea de noi membri în gospodăriile colective existente, luptând hotărît împotriva tendinţei greşite manifestate de unele gospodării colective, care refuză să primească noi membri, în special ţărani fără pământ sau cu pământ puţin.

II. Infiinţarea noilor gospodării colective

1. Comitetele regionale şi raionale P.M.R. şi organizaţiile de bază sunt obligate ca în munca pentru crearea noilor gospodării colective să se călăuzească întocmai de linia partidului, neadmiţând niciun fel de abateri dela hotărîrile stabilite de Plenara C. C. al P.M.R. din 3—5 Martie 1949.

2. Pentru a preveni şi împiedica călcarea liniei partidului în organizarea noilor gospodării colective, C.C. obligă comitetele regionale, raionale şi organizaţiile de bază să vegheze la respectarea cu stricteţe a următoarelor măsuri:

a) Orice fel metodă de constrângere, de presiune economică sau administrativă, pentru a determina pe ţăranii muncitori să intre în gospodăriile colective, va fi combătută cu hotărîre. Acela care

(Continuare in pag. 3-a)